p portas ierl'm in die sabbi. succendā
ignē in portis eius. ⁊ deuorabit domꝰ
ierl'm. ⁊ ñ extinguetur. XVIII
Verbum qđ factū ē ad ieremiā a do
mino dicēs. Surge ⁊ descende in
domū figuli: et ibi audies u̓ba mea.
⁊ descendi in domū figuli. et ecce ipē
faciebat opus sup rotam: ⁊ dissipa
tum ē uas qđ ipē faciebat e luto ma
nibꝫ suis. Conu̓susq; fecit illud uas
alterum: sicut placuerat in oculis
eius ut faceret. Et factum ē uerbū
dn̄i ad me dicens. Nūquid sic figu
lus iste. ñ potero facere uobꝫ domꝰ isrl'.
ait dn̄s. Ecce sicut lutum in manu
figuli: sic uos in manu mea domus
isrl'. Repente loquar adu̓sus gentem
⁊ adu̓sus regnū: ut eradicē. ⁊ destru
am et dispgā illud. Si pniam egerit
gens illa a malo suo qđ locutus sū
adu̓sus eam: agam et ego pniam su
per malo qđ cogitaui ut facerē eis. Et
subito loquar de gente et de regno: ut
edificem ⁊ plantem illud. Si fecerit
malum in oculis meis. ut ñ audiat
uocem meā: penitētiā agam sup bono
q° locutus sum ut facerem ei. Nunc
ergo dic uiro iude. ⁊ hītatori ierl'm di
cens. Hec dicit dn̄s. Ecce ego fingo
cōtra uos malū: et cogito cōtra uos cogita
tionē. Reu̓tatur unusquisq; a uia
sua mala: et dirigite uias urās. ⁊
studia urā. Qui dixerunt. despera
uimus. post cogitationes ē nr̄as
ibimus. unusquisq; post prauita
tem cordis sui mali. faciemus. Ideo
hec dicit dn̄s. Interrogate gentes. qs
audiuit talia horribilia q̄ fecit ni
mis uirgo isrl'. Nūquid deficiet
de petra agri nix libani. aut euelli
possunt aque erumpētes frigide ⁊ de
fluentes. Quia oblitus ē mei populus
meus. Frustra libantes et impingētes
in uiis suis. in semitis seculi: ut ambu
larent per eas in itinere ñ trito. ut fie
ret t̄ra eoꝝ in desolationē. ⁊ in sibilū
sempiternum. Omnis qui pterierit pea
obstupescet: et mouebit caput suū.

Sicut uentus urens: dispgam eos co
ram inimico. dorsum ⁊ non faciem
ostendam eis in die pditionis eorū.
⁊ dixerūt. Venite et cogitemus cōtra iere
miam cogitationes. Non ē pibit lex
a sacerdote. neq; ɔsiliū a sapiente.
nec sermo a propheta. Venite ⁊ pcuti
amus eum lingua. ⁊ ñ attendamꝰ
ad uniu̓sos smones eius. Attende
dn̄e ad me. ⁊ audi uocē adu̓sariorū
meorū. Nūquid redditur pro bono ma
lū. quia foderunt foueam aīe mee. Re
cordare qđ steterim ī cōspectu tuo. ut
loquerer pro eis bonū: ⁊ auerterē indignatio
nem tuā ab eis. Ppterea da filios eoꝝ
in famem: et deduc eos in manꝰ gla
dii. Fiant uxores eoꝝ absq; liberis
et uidue: et uiri earū interficiantur
morte. Iuuenes eoꝝ ɔfodiantur gla
dio in prelio: audiatur clamor de do
mibꝫ eoꝝ. Adduces sup eos repente
latronem: quia foderunt foueam ut
caperent me. et laqos absconderūt pe
dibꝫ meis. Tu autē dn̄e scis omē con
silium eorum adu̓sum me ī mortē.
Ne ppitieris iniquitati eoꝝ. ⁊ pecca
tum eorum a facie tua ñ deleatur. fi
ant corruētes in ɔspectu tuo. in tpre
furoris tui abutere eis. XIX
Hec dicit dn̄s. Vade et accipe lagū
culam figuli testeam a senioribꝫ
ppli. et a senioribꝫ sacerdotum: et egre
dere ad uallem filii ennon q̄ ē iuxta
introitū porte fictilis. et pdicabis ibi
u̓ba q̄ ego loquar ad te. et dices. Audi
te u̓bum dn̄i reges iuda. et hītatores
ierl'm. Hec dicit dn̄s exercituū. ds isrl'.
Ecce ego inducam afflictionē sup locū
istum. ita ut omīs qui audierit il
lam tinniant aures eius. eo q° dere
liqrit me. et alienum fecerūt locū
istum et libauerunt in eo diis alienis
quos nescierūt ipi et pr̄es eoꝝ. et re
ges iuda. et repleuerūt locū istū
sanguine innocentiū. et edificauerūt
excelsa baalim ad cōburendos filios
suos igni in holocaustum baalim.
q̄ ñ precepi nec locutus sum. nec a